

CHINO-SIAMESE DAILY NEWS

พิมพ์ที่ไว้พิมพ์รื้นในสยาม วาร์กพัฟ ทำหน้าป่าก์ตองหยุ่ง กรุงเกรม จังหวัดพะรังนก ให้ นายเรือยา ถูกแสงสีบุญเริ่ล ผู้เป็นเจ้าของบริษัทการ และผู้อ้างก : ใจศักดิ์ ใจศักดิ์

ฉบับที่ ๑๕๓ วันไนเต้ยามวาร์คพ์ 九月十五日 二十九年十月五十日 國民報 新 通 華

រ៉ាវ តោរ៍ ទៅ ឯក យាយន ពេជ្ជមុខកំរាគ នៅខែ

የኢትዮጵያ ማኅበር

ยาแก้ไข้ทรายไว้ไว้

ສານີ ນັ້ນກາ ດີ ແຮງ

ນັດຈຸກ ແຫວັງ ດາວ ອະ ນັດກົມ

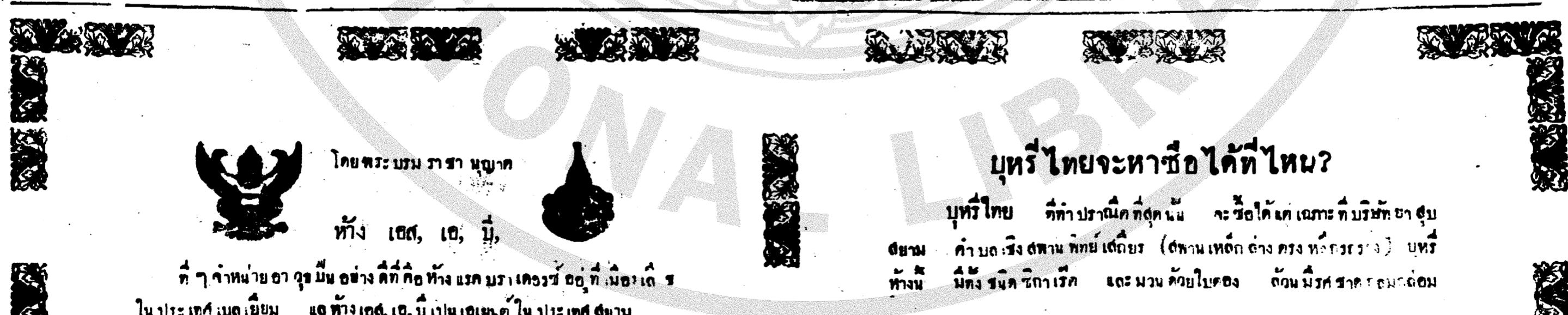
ໃນ ໄກສະ ມາກວນ ທີ່ຈະ ດັ່ງ

ก้าวเดินที่สำคัญ โค้ดบูน มนต์ราตรี นี้

ເວດານນີ້ມີກໍາຍາງປັດຂນົມຈຳຫຼາຍໆມາກ ກ່າວທີ່ຂໍອອກຮັ້ງເກົກໄຫ້ ດ້ວຍກວະຄາກຫຼືກໍາຮະຄາກໃຫ້

มีเจ้าหน่าย ตามร้าน ก้า ไป

ก ฯ จ ฯ ห ฯ น ฯ ย ฯ ฯ ด ฯ บ ฯ ช ฯ ค ฯ ค ฯ ห ฯ แก ฯ น ฯ ร ฯ ท ฯ ง ฯ ช ฯ ช ฯ ต ฯ ท ฯ น ฯ ช ฯ ด ฯ ช
ใน ฯ ป ฯ ท ฯ ร ฯ น ฯ ย ฯ ช ฯ ค ฯ ค ฯ ห ฯ แก ฯ น ฯ ร ฯ ท ฯ ง ฯ ช ฯ ช ฯ ต ฯ ท ฯ น ฯ ช ฯ ด ฯ ช

บ้านนักเต้น ภานุทัศน์ การรำนั้นของพ่อ (แกร肯ราเทียร์) ก็
มาก็: กรุงเทพฯ พื้นที่ ก็ต้องรำบัน หมายรันกิฟักชูที่ห้างเย็น: เอ. มี. ยันกิ
จะเป็นจุดธุรกิจให้ท่านทราบโดยเด็ดขาด ขอรากลูกก็ดุก เริ่มกัน
มาธรรมเนียม ไกด์เร็ว เกี้ยวจะเนียมไว เหรา: โน้ตเข้ากันผู้นั้นก็: กันโน้ตไป ขับ
เพลงเดือนคั่งก่า

หน้า ๑๘, ๑๙, ๒๐,

នឹងចិត្តរាជការ និងការពាណិជ្ជកម្ម នៃប្រទល់ប្រជុំ និងការពាណិជ្ជកម្ម នៃប្រទល់ប្រជុំ និងការពាណិជ្ជកម្ម នៃប្រទល់ប្រជុំ និងការពាណិជ្ជកម្ម នៃប្រទល់ប្រជុំ

การทําบุญ ด้วย พะ ท๊ะบูชา รํ ย่อง เป็นของทั้งความบิญมาก

ជាយ៉ាង មន ការបរទេស
គ្រូយុត្តិ ៩០ គីឡូកក្រុង
និយន និង កិច្ចការនៃរប
របាយ ។ ព័ត៌មាន នឹង

งานที่สำคัญ ด้วย พระศรีรัตนมหาธาตุ ย่อมเป็นมงคลที่สูงค่าไม่แพ้ภูมิ

ເງື່ອນ

(เป็นพงศ์วงศ์ราษฎร์ในกรุงศรีอยุธยาผู้ดินยืน)

(ต่อจากฉบับที่๑๔ วันศุกร์ที่ ๑๕ กันยายน)
นับถูกตั้งไว้ที่อยู่ ครรภ์สั่นฤทธิ์คือพะ
นางย่องไห้ยากรับสั่งให้ส่งเครื่องเพ็ชร์นิดๆ
ตามบัญชีของตนนี้ค่า หังหาดาย นาพะระ ราชทาน
หากลังต่ออะนั่ฟ้า ในกืนนั่นนางกงจุ่ราษฎร์
กทรงเครื่อง อันงดงาม ตามด้วยนาาร นาราช
ภารหั่นด้อมพร้อมหังย่องไห้ยาผู้เป็นพระ
กี้และย่องยาพระราชนารภามาสั่งยัง ต่ำท่า
ยาน้ำเหลาซึ่งเป็นหลักของคู่บ่าวสาว ชุน
ไหญน้อย หงปวงค่าง เข้าไปເຟ້າถวายพระเต^๔
เชงนี้ หนูໃກนัมະໂຫຮົມບຽດເພື່ອ^๕ ด้วย
อย่างวิເວກວังเวง ดเป็นທີ່ປິດໃຈຍື
ອນະນັພະຈຳຢັນແຜງຍອງເທິກເດືອນມາສຶງ^๖
ຢູ່ນໍາໄດ້ອອກໄປຄຸກເຂົ້າຕຳນັບຮັບເຕີດ ตามນ
ເພີ່ມ ພວກເຫດຊັນທີ່ຕະນັດືນມກນໃນ^๗
ເຖິນທອງຄນະຄຸ ດັ່ງຢູ່ນໍາແດນງາງກອງເຂົ້າ
ຕາມຊຣມເນຍມ ສ່ວນກາຍນອກນັນກາງນ
ອົກຫອຍງວາເຮັງ គຽນຮັງຂັນຂຸນນາງຜູ້ໃ
ຜ້າຍໃນນາພາດວ່ວດຕ້ອໄປດ້ວຍມັງຄົມພະເຈ^๘
ແຜງຍອງເທິກໜ້າພະຫັນ ພະເຈົ້າຢັນແຜງ
ເຫຼັກຮັງພະໂສມນັກປະການພຣະຕະພະໂສ^๙
ການສົນກວດແລ້ວໃຫ້ພາຍ່ານໍາເຂົ້າໄປເຟ້າພງ
ຮອະໄກເຢົານດຍອງເຢ້າຍັງພະວາຊັງຂ້າງໃນ^{๑๐}
ເຮົ້າຈາກເຂົ້າເຟ້າແດດ ດັດຕິກົດບອຂມາ
ນອກກະຕຳກໍາຕຳນັບພຣະປະຍູງຮູາຕີ ແຫ່ງພຣະ^{๑๑}
ດັນໂຍທ້ວົກົງກັນ

จะกัดบักล่าวถึงหงอเจ้ายัน ครั้นปราน
ปรานหล่อคนร้าย ร้าวควบดูดแต่จังคุมทหาร
กัดบักเมื่องหดงโดย ปราศจาก อุปถัมภ์ ยังไ
ครั้นนางเข็มรเนื่องหดง ก็ให้จุดพลุขึ้นเป็น
眩晕คลั่งไนยาและจัดคงค่ายใหญ่น้อยลง พระ
เจ้ายันนั่งเตี้ยดี ทรงทราบ จ่ากองทัพหดง
ซึ่งเป็นพอกโจรกลับ ทรงมีความยินดีเสียใจ
ขอกราบทัวรับก้องทัพ คำยพระของคุณเจิงถังท่าน
ประดิษฐ์ แห่ง หงอเจ้ายันเชียงของและถูกพง
ก้า เหตุทางหารกงหลาย เห็นดังนั้นต่างพากัน
ลุกจากหลังม้าคึก เช่า ถวายมั่งคุณโดยรับເຕັ້ງ
อยู่ ช้างทาง เมยเซาไปรังในเมืองแสตดหงอ
เจ้ายันก็ถูกดึงด้วยการณ์ ที่ได้ชัยชนะแก่เข้า
มา ให้พระเจ้ายันpengย่องเตี้ย ทรงทราบทุก
ประการ แต่ทดสอบไปว่าการทั้งหลายเจ้าสำคัญ
มารถมีรับปราน เสียนหาน แต่เดือนให้รำ
คำบ ให้ยกเรือเช่น อาไกรย พระดูชพระคุณ
บากฝีปี พระเจ้ายันpengย่องเตี้ย ทรงปะรุงหาน
ข้า ให้เจ้า ร่างดูให้แก่ กน หง ปอง ควน นกตะ^๔
กน กะส้ายต่างพาน ถวายบังคมขอบ พระคุณ
กลับไปยังที่อยู่ของตัว ตุ่นเชียงเขียงແດ
ด ตัวเดือนได้รับนาหายิศาของคน พทางเด
กิจความหลังตั้งนั้น พากวานทุกชั้นากท
หวายล้านเศียรได้ล้วงเขยไปแล้ว จึงค่าวง
ความโน้มนต์ยินดีเหลือที่สุดเมริยมปาน ครร
วันรุ่งเชนหงอเจ้ายัน ตั้งตัวข้าเฝ้าถวายมาญี่
คุณขอบของเหล่านายทหารทั้งปวง พร
เจ้ายันpengเตี้ย ทรงพะเนตร ดูว่าคงเด้งแม
เดือนหนานะยทหารเหตุนั้นเป็นตัวกับ คิ
คิ ให้หงอเจ้ายันเป็นที่เขียก็คง มีคิด

คงไปงานถึง้านช่วงคืน นางยุหยิ่นผู้ภรรยาเป็นที่เจินกรดูหยิน เสียงชังเป็นที่ค้ายชื่อหน้าภรรยามีที่เป็นอิคนีนยุหยิน ถัวหังเป็นที่ค้ายชื่อกัง นางยุหยิ่นผู้ภรรยาเป็นที่อิค้มยุหยิน ถัววนแต่มีที่ถึง้านชั้นหังนัน ชุม้ำโกเปน เมย์นกากุนซึ่งที่ปักกษาผู้ใหญ่ เมื่อตอนเป็นที่อันเพ่งเชา เรื้อกัวหองเป็นทงเชียงเชา เปา กังเป็นที่ซือเท่งเชา พังหัดมเปนทงทงดกเชา เจียง โคว่ายเชียนเปนที่ยุบเจียงกุน เจียว บ่าเปนที่ยกหดุยเจียงกุน จิวเหตังเปนที่เพ่ง หดุยเจียงกุน จิวสุยเปนที่เดียหดุยเจียงกุน ไกสุยเปนที่บ่อจังค้ายเหต่อง ແນอกกุน ทรงตังแต่งที่ให้มายศมารดาศักดิ์ด้วยกันทุกคน คนหังปวงໄต้พร้อมกันถวายบังคมรับพระราชทาน โคงการตามธรรมเนยม แต่ล้วนชุม้ำโกนั้น มีนิสัยที่ไม่ชอบเกี่ยวแร่กรา โถก ໄต้ถวายบังคมจากดับไปอยู่ ยังที่สำนักเพื่อรักษาที่ดิน วนาดังดิน พระเจ้าอยันเพงเทกมิทรงขัคของทรงอนุญาตให้ตามความพอดใจ แต่ประทาน ส่วนถ้าหากจะก่อวัดที่ชุม้ำโกจำศักดิ์อยู่ นั้นเป็นทางกัดปนาซึ่งจะคือที่นาสามพันไร่ แต่ทรงพระราชนาถือสุราเดยก้าวหาร หังปวงเป็นพิเศษ พอยໄต้เวลาค่ำคนก็ทดลองดับไปที่อยู่รุ่งขันอกวนหนัง มรับสั่งให้นาเหลาพากขบวน หังหลายออกไปตั้ง โครเครียงเส้นะท้องศันหวน เจ้าพนักงานนำเหล่านักโทษไปเที่ยว กระเดาน ตามที่ต่างๆเพื่อนิให้ ไครเรอาเยียงอย่าง แต่ให้คัตศรีฉะเต้ยม ประจานไว้ในที่เมืองเมะชณะนนเปบยุนได้คุกเข้าดงกรากหดุย เทียน ด้วยกันฯ นกอบไปด้วยความก้าหาด แต่คงอยู่ในตัวยัธรรม รักษาณปราชราษฎรดุจหนงบุคคล ในไส้ ขอพระราชฯ คงแต่งให้มายศตุ้งชันเกิด พระเจ้าอยันเพงทรงพังเบือนกรากหดุย จังรับสั่งให้ข้าหลวงเศษไปน้ำค้อหดุยแซเทียนมา จากเมืองไครอย เมื่อุเห็นเป็นโอกาสเหมาะดึงคำนช้าหดุย พิเศษออกไป แต่กล่าวหาก้าวหดุยพิเศษ เหล่านั้นว่า บังนท่านก็รับสั่งไปเรียกหดุยแล้ว เดือนมากด้วย ท่านโปรดทราบช่วงคราว ถึงหดุยได้เขียนบัง ว่าช้าพเจ้ามีความคิด แต่ถึงทางท่านท่านคุว่า พ่อเตกเฉยมผู้ชั่ว คุยโดยโคงปราศรคากความผิดนั้น บังนได้ปั่นต่อ กอกมาจากที่คุณชั่วหรือยัง ช้าพเจ้ามีทอย สองพันต่อถึง ท่านช่วยนำเอาไปฝ่าหดุยได้เขียน วานอาไวให้กับพ่อชินแต่คี เพาะช้าพเจ้าจะตั้งนาคุณแก่ท่านผู้นั้น หดุยพิเศษนั้นก็รับคำ แต่รับทองรับเงิน นักกุนไป ล้วนหงอเต่ายันนั้นให้คุณไว้ไปรับนางยุหยิน แต่เดี้ยงกัดบั้นเข้ามา เมื่อหดุยคือเมืองบังกุงเดียว ชั่วตัวนั้นก็ให้คุณไปรับ เอากรอบกรัว กัดบั้นมา เมืองหดุยเหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องก่อ ถ้ากรอบกรัวหงส่องนั้น ความส่าราญใจ เที่ยว แต่วันต่อมาดีวันพังก์พากภรรยาไปหากรู้เป็นบุคคล ละไก้ กงคุ้นได้ค่านั้นด้วย ชุม้ำโกเปน ชุม้ำโกเปน แต่วันให้คัตโครและสุราของกามเดย์ ครั้นรุ่งร้าว นางยังไก้พำเจ้าไปในพระราช

ເພື່ອພະນາກຂອງໄທເຫັນແຍ້ງເຫັນກົດ
ຈຳເນີຍກາດນານາ ໃນວັນທີຈົກຕົ້ນຊັ້ນ
ມອນທັນເກີດນິນິຕົກ ໄນວ່ານີ້ທັງໝົດຈົກຕົ້ນມາ
ກຽນຮູ້ງເສົາສາວໃຫ້ກ່ຽວມາແຈ້ງວ່າ ມັດນັກ
ກໍໄກປະປະຖຸຕີໂອຣສັນກັນທີ່ປະເປັນຫຍາ ນີ້ຮູບ
ຮ່າງໜ້າຄານ່າເອນຸ ເປັນທີ່ເຕັ້ນຫ່າຍກົດໃກ່
ອັນຊຸ່ນ້າຜັດເນີຍຢັ້ງນັກ ອຸດ່າຫຼັກອນເຕື່ອງດູ
ແລກວ່າກ່າວດ່າວ່າງຕົ້ນຈົນຊາຍໄດ້ຕົບຕົ້ນນີ້ໄດ້ທັນ
ສືບໄດ້ ຢັ້ງເປັນທີ່ເຕັ້ນຫ່າຍຂອງພວະເຈົ້າຢັ້ນເພັນຫ່າຍ
ເຕີມເປັນພະຍົບຍາຍຈົງຈົນ
ຕ່າງໜ້າຢັ້ງອັນດັກເຮັ້ງເຂັ້ມງິຍິກໄດ້ໃຫ້ກົດໄປຮັນ
ນາງຢູ່ທີ່ນັກຮ່າງຍານາ ການນີ້ຊຸ່ນຫຼຸງກໍໄປຮັນກຮອນ
ກຮວ່າງອັນດັກເຫັນນັ້ນ ເຊິ່ງກັວໜັງນັກດັນໄນ້
ຢັ້ງເນື້ອງຕົກເຂັ້ມງິຍິກນ້ຳເກີດທີ່ພໍານັກເຕີມອອງທັງ ຈັກ
ແຈ້ງເອາເຈີນກອງເຖິງອຸຈາກຈໍາຍແກ່ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຫຼຸມ
ນີ້ພວະກຸມນາແກ່ກ່ອນ ກັນປັບປຸງນັ້ນຫ່າຍ
ໃຫ້ກົດນັກເກີດ ອີ່ນໍາວັນທີ່ຊຸ່ນ້າໂກກົດ
ແຈ້ງດາພວະເຈົ້າຢັ້ນເພັນຫ່າຍເກີດໄປຢັ້ງທີ່ສໍາ
ນັກ ພວະເຈົ້າຢັ້ນເພັນຫ່າຍເກີດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼຸມ
ຂວາງໄວ້ກົມັນກວາ ເພົ່າແປ່ງກົດ
ຜົດ ແດ້ມັນເນື້ອງກົດຕົ້ນຕົ້ນຕົ້ນທັງອຸ່ນຫຼຸມ
ຊຸ່ນ້າໂກໄດ້ຂັ້ນທັນກແປ່ງເຫັນວັນນີ້ໄປນັ້ນ
ອາກາດຫາຍໄປດ້ອໜ້າພວະທີ່ນັ້ນ ຊຸ່ນ້າຜູ້ໃຫຍ່
ຜົນຍື່ງທັງປອງ ທີ່ເຜົ້າຍ່ຽນນະທີ່ນ ແດ້ເຫັນເປັນການ
ອັກຄອງຮູ້ໃຈເຊັ່ນນີ້ ຕ່າງກົດພາກນັກມື້ອຕ່າງ
ເຕີມເຫັນເຫັນເຫັນເຫັນເຫັນເຫັນເຫັນເຫັນ
ນັກໃຫ້ກົດນັກແດ່ເຫັນຫ່າຍໜັນ້າໂກໃຫ້ນ
ແປ່ງເຫັນວັນນີ້ໄປກົດກົດກົດກົດ
ພາວັນວ່າສ້ານຄືມຍື່ງເວົາທັງສ້ານຄົງພັກກຳສົ່ງສົ່ງ
ຕົກເຕືອນຂອງເວາ ກື້ອງແຕ່ໂນມວານນາຍ່ອ
ກຳດ້ວຍວ່າກວາມຮອງໄດ້ໃນດາກຍົກກວ່າພົມ
ຂອງກົດເກີດນັກທີ່ສັນສຸດນີ້ໄດ້ ແຕ່ເວດາຂັ້ນ
ກ່ານນີ້ເຫັນດັກສັນສຸດ ເຫົາຮັນເກົ່າງຄົງຂ່າຍ
ດາຈາກສົ່ງທັງປອງໃນໂດກນີ້ ໄປຕັດໜ້ານໍາເຫັນ
ແຕ່ກຸດຕົດ ຂອງໃຫ້ເຈົ້າແວ່ທ່ານທັງຫດາຍາງອື່ນ
ຫຼຸມເຄີດ ແດ້ຂ່ອຍກັນທຳກ່າວຊາກວາຕົນອຸ່ນຫຼຸມ
ພວະກຸມຕ່າງພວະເນົກວ່າພວະກວດນີ້ເຈົ້ານາຍເວ
ຮາມອົງຮາມໄດ້ທຳນາຫາກົນແລະຮັບກວາມຮົມເຫັນ
ໂນວເກີມກະຈະນີ້ເຫັນທັງສ້ານທີ່ເວາໃຫ້ເຈົ້າໄວ້
ບັນເດັກນີ້ທີ່ນັກໃຫ້ກົດນັກໃຫ້ກົດນັກ
ຮ່າງທັງສ້ານນີ້ທ່ານໃຫ້ຂອງສ້າຫວັນແຜ່ນດີນໃນ
ເອາສົ່ງຕົກດັນນັກໄຫ້ເວາເຕີຍໃນນັ້ນ ກົດ
ສ້ານຈົ່ງແຍັນກະຈະນີ້ປະກອງສອງນີ້ສົ່ງໃຫ້ແກ່ໜ້າ
ໂກງໄດ້ເອົານີ້ຂອງກົດນັກໃຫ້ກົດນັກ
ກະດາຍເປັນນັກສ້ານດ້ວຍ ແທະວັນໄປນັ້ນຍາກ
ຕາມຊຸ່ນ້າໂກ ໄດ້ປະສ້ານນີ້ພູກວ່າເຈົ້າທັງສົ່ງ
ຈຸງຍື່ນຕົກນີ້ເວາຈະດາໄປກ່ອນແດ້ວ່າພູກແຕ່ວັກທັງ
ທັງໄປໃນກົດນັກ
ເຊິ່ງກັວໜັງ,ເປົາກັງ,ແດວ
ອຸ່ນຮະດືກຄົງຄຸນອາຈາຍຢັ້ນຫ້າຄາຕກພາກນັກ
ຂັ້ນຄຳນັບແດ້ວັກດັນໄປຢັ້ງທີ່ຍື່ນ
ຮ່າງກົດ
ຜ່າຍຫຼຸມແຍ້ຍິນໄດ້ຮັນ ຖ້າຕັ້ງພວະເຈົ້າຢັ້ນ
ຢັ້ງເກີດໃຫ້ຫ່າ ກໍ່ວັນຮູ້ຄ່າເວົາໃນເນື້ອງຫມ
ເວົາເຫົາພວະເຈົ້າຢັ້ນເພັນຫ່າງເກີດໃຫ້ກົດ
ຫຼຸມແຍ້ຍິນເປັນວັນນາງທີ່ຄົງອື່ນໃນຫຼຸມ
ຕົ້ນເຫັນດ້ວຍ ຈຳນີ້ກວາມຍື້ນທີ່ກຮອງຮັນຕົ້ນ
ໃຫ້ເບັນທີ່ຫຼຸມໄຕ້ຢູ່ຊຸ່ນ ນາງຊຸ່ນໃຫຍ່
ຫຼຸມ
ເຫັນໄດ້ກວາມນັກຈົນຫຼຸມພວະກຸມ

อุนไปทางดุยแซ่เกียนกิจทือย กระรอกะห่า
กำนันกันกามชาร์มเนี่ยมแต้วกันงดงามเรียกให้คุณ
ไว้ยกน้ำร้อนน้ำชาอยอกนามเดียงคุกัน หดดู
แซ่เกียนหัวเราะพูดขึ้นว่า ตั้งแต่วันที่จาก
กันกับท่านกรังสุกท้ายกันวันนั้นมาได้เป็นปีๆแล้ว
ข้าพเจ้ายังไม่ถึงเรื่องราวดีกรังกระโน้นเด่น
มากนักท่านมียก็ต้องสูงใหญ่ กວรมีข้าพเจ้าจะ
ไปกานบอยพรให้แก่ท่านคงจะดู ชนิดการ
ที่ท่านฝ่ากหลงให้ข้าพเจ้าไปให้กับพ่อเต็กเฉียน
นั้นข้าพเจ้าได้สั่งให้ลงมือเข้าแต้ว เวลา
ความชอบคุณท่านเป็นอันมาก เมื่อขุนทองว่า
ซึ่งกานให้หินมาถ่องกัวแก่ข้าพเจ้าเช่นนี้มีกู
ต้องกว่ามาริงท่านมีพระคุณมากข้าพเจ้าเหมือน
กัน ดึงเป็นการจำเปนอย่างยิ่งที่ข้าพเจ้าจะ
ตอบแทนพระคุณท่าน แต่ผู้ที่ช่วยกรานทด
พระเจ้ายังนั่นเองให้ทรงคงแต่งท่านให้หินกรังนั้น
กือคัวข้าพเจ้าเอง หดดูแซ่เกียนได้กรานว่า
ผู้ที่กรานทุดพระเจ้ายังนั่นเอง ย่องเดททรง ตั้งแต่
ตัวนั้น คือเมื่อขุนซึ่งเดินเป็นผู้ร้ายอันป่าตา
ของตน ก็ยังมีความชอบใจเป็นอันมาก เมื่อ
การวิถีจะเป็นที่สืบสืบทอดแก่เราตัวเมื่อขุนก็ฯ
หดดูแซ่เกียนกดับ

อันนี้ในบันเบิกน้ำหนึ่งเมืองสัมภารากบวนแต่
ก่อนที่คาดตามเมืองตอกที่ศึกษามงคล เพราจะชนน
พระเจ้ายังนั่นเองย่องเดทจังหวัดรับสั่งให้ตั้งการ
สอนไถ่หนังสือ ใช้ยังเอียงพยาภานได้ได้ที่
หนังเป็นที่ดอยหงอน พระเจ้ายังนั่นเองย่องเดททรง
กรานมีความยินดียังนัก ต้องทรงเห็นเชียง
เอียงเป็นรายหนึ่มรูปร่างคงงาม กอบด้วยคุณ
อุ่นหัวผู้เสื่อมหเนื่องนิมิไห้ หงเป็นบุตรขอ
นางผู้ใหญ่ มีความชอบดอยแยกนิมนา ดึงทรง
ประทานเด้อใหม่บากด้วยดินทอง แต่รับสั่ง
ให้หินแทรกรบเมืองลังสามวัน ในเวลาหนึ่งเดย
เด่ายังได้จัดให้เชียงเอียงอยู่กับกันน้ำทางเดียว
เดียบุตรสว่างตามชาร์มเนี่ยม เพราจะบิน
ของเชียงเอียงเดยออกทัพจับศึก เป็นเพื่อนร่วม
ไวกันมา ในการวิหารหมกกรังนเป็นที่สุก
สันนอย่างไม่มีอะไรส์ พระเจ้ายังนั่นเองเดททรง
ตั้งให้เชียงเอียงเป็นที่สันหินยักษ์สืบชื่อนางผู้
ใหญ่ผู้ชายกรามอาดักษณ์ ทรงเด่ายังได้พา
เชียงเอียงทุกด้าไปคำนับเส้นให้บันบรรพชนนະ
บ้านเดินเป็นเวลาสามเดือน พระเจ้ายังนั่นเอง
เดททรงอุญญาตตามประสงค์ ต่อเติร์ดแล้ว
ให้หักดัมมารับราชการ สันของพระเศษพระคุณ
ในเมืองหลวงดังเดิม แต่นานบ้านเมืองเป็น
ปรากฏการณ์ อาณาปราชาราชชูรทำมา
หากันเป็นศูนย์บาย ฝันพ้ารัฐัญญาหารดก
ต้องแต่งตั้งบูรณะตามฤทธิ์การ เชียงเอียงนั้น
ภายหลังได้เดือนที่เป็นดับน้อเชียงคือ อายุ
ถึงแปดศิบหกมีบุตรชายตีกัน ตัวนั้นแต่ภาย
หลังเป็นชุนนางมีความชอบทั้งนั้น ตัวนั้นเข็คกัว
หงเมื่อขุนแต่ปากงต้านกันนั้น มีอยู่อยู่จนถึง
เก้าศิบหก วันหนึ่งชยันที่ต้านกันนั้นอยู่พร้อม
หน้ากันໄก์เกิกหุกนิมคร์ แต่เห็นชูม้าโภเชียง
ดื่มน้ำปรากชูบุบนาจากาศ พดางกัวกันน้อเรียก
กันหงต้าน แต่วันนี้แปะยะต้านตัวมินดงมา
กันหงต้านดึงขันหัวหดังแปะยะกนตะตัวตามอา
การยชูม้าโภส์ เหรอไน ก็พอดีๆกับเรื่อง
ชาโนบัวเกียนแต่เพียงนั้น ขอความงามหวาน
เกรวี่ยวจังนี้หากันผู้อ่านทุกเมือง เทศย-

